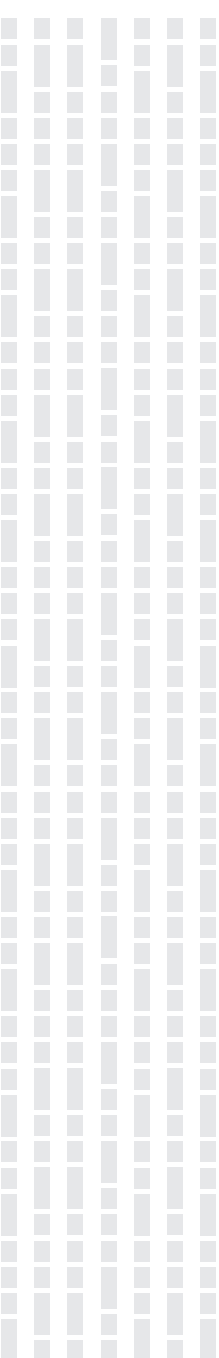

جهان‌شهر

شنبه ۹ دی ۱۴۰۲
شمارهٔ ۴۰۴۴

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGANDAILY

ائتلاف دریایی آمریکا با وجود حضور سیشل ، به زیر ۱۰کشور سقوط کرد

من مانده‌ام تنهای تنها

سیدمهدی طالبی خبرنگار گروه جهان‌شهر

مقامات نظامی و سیاسی آمریکایی امیدوار بودند با راه‌اندازی یک ائتلاف دریایی جدید، پاسخ بین‌المللی محکمی به حملات یمن به کشتی‌های متعلق به اسرائیل یا به مقصد اسرائیل در دریای سرخ بدهند. از همین رو ائتلاف دریایی آمریکا موسوم به «نگهبانان سعادت» تشکیل شد، اما مشکل آنجا بود که تقریباً یک سوم کشورهای دعوت شده به ائتلاف درخواست آمریکا را رد کردند تا درنهایت وزارت دفاع آمریکا از نهایی شدن ائتلاف با حضور ۱۰ الی ۱۲ کشور خبر دهد. یک هفته پس از تشکیل ائتلاف، بسیاری از متحدان نمی‌خواهند علنی یا تحت هیچ شرایطی با ارتش یمن درگیر شوند. براساس آنچه رسانه‌های غربی نوشته‌اند، فرانسه، ایتالیا و اسپانیا که آمریکا آنها را عضوی از ائتلاف معرفی کرده بود، می‌گویند ارتباطی با ائتلاف ندارند. ایتالیا و اسپانیا در بیانیه‌هایی اعلام کرده‌اند که ظاهراً نیروی دریایی فاصله گرفتند. پنتاگون می‌گوید این نیرو ائتلافی دفاعی متشکل از بیش از ۲۰ کشور است تا اطمینان حاصل شود که تجارت میلیارد دلاری می‌تواند آزادانه از طریق یک نقطه توقف کشتی‌ها در آب‌های دریای سرخ در نزدیکی یمن جریان داشته باشد. اما تقریباً نیمی از این کشورها تاکنون نه افسری برای حضور در ائتلاف فرستاده‌اند و نه کشتی‌ای به منطقه اعزام کرده‌اند. وزارت دفاع فرانسه اعلام کرده از تلاش‌ها برای تضمین آزادی دریانوردی در دریای سرخ حمایت می‌کند (اما) ناوهای فرانسوی تحت فرماندهی فرانسه این کار را می‌کنند. وزارت دفاع ایتالیا نیز تاکید کرده این کشور عضو ائتلاف آمریکا نیست و برای حفاظت از منافع ملی خود در دریای سرخ به درخواست‌های خاص کشتی‌های ایتالیایی جواب خواهد داد. وزارت دفاع اسپانیا هم با رد درخواست آمریکا گفته است «ما به‌طور یکجانبه در عملیات در دریای سرخ مشارکت نخواهیم کرد.» روز چهارشنبه پدرو سانچز، نخست‌وزیر اسپانیا گفت که مایل است ایجاد یک کارگروه متفاوت برای رسیدگی به امنیت تردد دریایی در دریای سرخ را بررسی کند. وزارتخانه‌های دفاع فرانسه، ایتالیا و اسپانیا که بدنه‌ای قابل توجه را در ائتلاف دریایی آمریکا تشکیل می‌دادند، می‌گویند ارتباطی با ائتلاف نداشته و به‌صورت انفرادی یا در همکاری با ساختارهای اروپایی در دریای سرخ فعالیت می‌کنند.

این عبارات یک معنای دیگر نیز دارند. آمریکا محدوده پوشش ائتلاف را از دریای سرخ تا بخش شمالی اقیانوس هند اعلام کرده که در درون خود دارای زمینه‌های دیگری با قوای دریایی ایران است. با این حال کشورهایی که واشنگتن مدعی حضور آنها در ائتلاف دریایی است، حضور خود را به دریای سرخ منحصر نکرده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد، متحدان آمریکا نیت این کشور از تشکیل ائتلاف دریایی علیه یمن را پایه‌گذاری برای تشدید تنش‌های بیشتر می‌دانند و از این رو برای ابراز مخالفت با این موضوع از اجرای دستورکار آمریکا برای پیوستن به ائتلاف، امتناع کرده‌اند.

اعضای بی‌خبر

ائتلاف دریایی آمریکا از ایده تا اجرا، فرآیندی را طی کرده که بدون سابقه نبوده است. برای درک این فرآیند، باید ساختارها و روندهای طی شده که ریشه در نهادها و منطقی آمریکا در سراسر جهان دارند را شناخت و نسبت ائتلاف دریایی جدید را با آن تعیین کرد. نیروهای نظامی آمریکا در سطح جهان به هفت سرفرماندهی تقسیم شده‌اند که یکی از آنها با نام «ستاد فرماندهی مرکزی ایالات متحده آمریکا» با نام اختصاری «سنکتام»، وظیفه پوشش و حراست از منطقه غرب آسیا، آسیای میانه، شمال شبه‌قاره هند و شاخ آفریقا را برعهده دارد. بخش دریایی سنکتام با نام «ستاد فرماندهی مرکزی نیروهای دریایی ایالات متحده آمریکا مسئول حفاظت از آب‌های خلیج فارس، خلیج عمان، دریای مکران و دریای سرخ است. این ستاد دارای دو بخش «ناوگان پنج دریایی آمریکا» و «نیروهای دریایی ترکیبی» می‌شود. نیروهای دریایی ترکیبی نیز دارای پنج یگان از یگان ضربتی ۱۵۰ تا ۱۵۴ می‌شود. از این میان، حوزه فعالیت یگان ضربتی ۱۵۳ دریای سرخ است. با توجه به بروز مخاطرات دریایی در این دریا از دزدان دریایی گرفته تا مشکلات غرب با محور مقاومت در این دریا، گروه ضربتی مزبور بنا بر ادعای آمریکا از مدت‌ها قبل شامل ۳۹ کشور است. استرالیا، بحرین، بلژیک، برزیل، کانادا، دانمارک، جیبوتی، مصر، فرانسه، آلمان، یونان، هند، عراق، ایتالیا، ژاپن، اردن، کنیا، کره جنوبی، کویت، مالزی، هلند، نیوزیلند، نروژ، عمان، پاکستان، فیلیپین، پرتغال، قطر، عربستان سعودی، سیشل، سنگاپور، اسپانیا، سریلانکا، تایلند، ترکیه، امارات، بریتانیا، آمریکا و یمن (دولت وابسته به غرب مستقر در عدن)، ۳۹ کشور حاضر در این ائتلاف هستند.

علی‌رغم ادعای وجود و فعالیت این ائتلاف، آمریکا پس از آغاز حملات یمن علیه کشتیرانی رژیم صهیونیستی، از کشورهای حاضر در این ائتلاف مجدد درخواست کرد به ائتلاف جدیدی با نام «نگهبانان سعادت» بپیوندند. پس از هفته‌ها گفت‌وگو، آمریکا اعلام کرد ۹ کشور شامل: شامل بحرین، کانادا، فرانسه، ایتالیا، هلند، نروژ، اسپانیا، سیشل و بریتانیا به ائتلاف مزبور پیوسته‌اند؛ هرچند این تعداد با توجه به حضور رژیم و یک کشور دیگر، تا ۱۲ دولت نیز اعلام شده است. بی‌اهمیت بودن قوای دریایی بحرین و سیشل و تردید در وجود توانمندی اقیانوس‌پیمایی نیروی دریایی این دو کشور و همچنین تعداد کم ناوگان هلند و نروژ و حالا دورنگری فرانسه، ایتالیا و اسپانیا، ائتلاف دریایی عملاً به سه دولت آمریکا، بریتانیا و رژیم محدود شده است. از ۴۰ کشوری که برای آنها دعوت‌نامه ارسال شد، در مجموع بنا بر ادعای مقامات آمریکایی، ۲۰ کشور در ائتلاف شرکت کرده‌اند که ما فقط ۱۲ کشور را می‌شناسیم. ۱۰ کشور ابتدایی به اضافه یونان و استرالیا. هنوز هشت کشور ناشناخته باقی مانده‌اند. ظاهراً آنها نمی‌خواهند به‌طور عمومی نام‌شان فاش شود. ابرقهرمانان نقابدار بسیار خشمگین هستند، اما این دنیای واقعی است. اصولاً کشورها دوست دارند نام خود را به گروه‌ها و ائتلاف‌ها اضافه کنند، بنابراین اگر این‌گونه نباشند، یک جای کار می‌لنگد. آنها به‌طور کامل حاضر به سرمایه‌گذاری نبوده، البته حتی اعضای شناخته‌شده نیز چندان مشتاق به همکاری نیستند. به‌عنوان مثال استرالیا به تاژگی ۱۱ سرباز برای ائتلاف فرستاده است. هلند هم دو سرباز و نروژ ۱۰ سرباز می‌فرستد. اگر همان ۱۰ کشور ابتدایی در محاسبه لحاظ شوند، حالا به‌نظر می‌رسد تنها هفت الی هشت کشور در آن باقی مانده‌اند؛ تقریباً ۸۰ درصد دعوت‌شدگان درخواست آمریکا را رد کرده‌اند.

وسعتی برای نشدن

وسعت گسترده، یکی از دشمنان ائتلاف دریایی آمریکاست. ژاپن تایمز پیش از این یکی از چالش‌های ائتلاف دریایی آمریکا را ایجاد «تصویر اطلاعاتی کاملاً یکپارچه» عنوان کرده بود. در این گزارش فضای دریایی تحت پوشش بسیار وسیع توصیف شده بود. ژاپن تایمز در گزارش خود اندازه دریای سرخ -از کانال سوئز تا باب‌المندب در شاخ آفریقا- را معادل

ایالت کالیفرنیا دانسته و مساحت پوشش بقیه مناطق منتهی به دریای سرخ را نیز دو برابر آلاسکا، درنظر گرفته بود. طبق این گزارش «حتی اگر شما ۲۰ کشتی جنگی در حال گشت‌زنی داشته باشید - عدد بسیار بالایی برای یک ماموریت دریایی- مانند ۲۰ زمن‌ناو گشتی است که سعی می‌کنند کل ساحل اقیانوس آرام آمریکا (منطقه‌ای بسیار وسیع شامل حفاظت قاره‌ای) را پوشش دهند.» یکی از مقامات وزارت دفاع آمریکا در ابتدای ریزینی‌ها برای تشکیل ائتلاف دریایی محدوده پوشش را به‌طور دقیق سه میلیون مایل مربع (۷٫۷ میلیون کیلومترمربع) از آب‌های بین‌المللی اعلام کرده بود. برای مقایسه، وسعت آمریکا ۳٫۷ میلیون مایل مربع (۹٫۸ میلیون کیلومترمربع) است و محدوده پوشش ائتلاف معادل ۸۰ درصد وسعت خاک آمریکاست. پوشش چنین محدوده‌ای به تجهیزات فنی، تدارکات و بودجه عملیاتی عظیمی نیاز دارد و عمدتاً تنها از توان ابرقدرت‌ها برمی‌آید. برای سرنوشت تشکیل کامل چنین ائتلافی یک آزمایشگاه کوچک‌تر هم وجود دارد. آمریکا به همراه بریتانیا و فرانسه امروز حضور قدرتمندی در منطقه بسیار کوچک‌تر باب‌المندب و حوالی آن دارند، اما هنوز موفق نشده‌اند از حملات موثر یمن علیه کشتیرانی رژیم جلوگیری کنند. این درحالی است که کل دریای سرخ ۴۲۸ هزار کیلومترمربع وسعت دارد و تنها یمنی‌ها در آن حضور دارند. اگر ائتلاف بخواهد وارد دریای مکران با وسعت سه میلیون و ۸۶۲ هزار کیلومتر مربع و حضور سنگین ایران شود، وضعیت بسیار دشوارتر می‌شود.

رهگیری باچی؟

موشک‌هایی که آمریکایی‌ها برای مقابله با موشک‌ها و پهپادها شلیک می‌کنند، تا ۲٫۵ میلیون دلار قیمت دارند. آمریکا برای مقابله با حمله به ناوهای خود دارای سامانه کوتاه بردی مانند فالانکس است که از مسلسل‌های کانگینگ‌بهره می‌گیرد و برای همین بسیار کم‌هزینه است. واشنگتن اما برای حفاظت از کشتی‌های تجاری، باید موشک‌های پدافندی دربربر پرتاب کند زیرا فالانکس‌ها تنها برای دفاع لحظه‌آخری از ناوهایی که روی آنها نصب شده‌اند، به کار می‌آیند. آمریکا روز سه‌شنبه هفته گذشته اعلام کرد تنها طی ۱۰ ساعت با ۱۷ پهپاد و موشک مبارزه کرده است. اگر آمریکا برای رهگیری هرکدام تنها یک موشک پرتاب کند، معادل ۳۵ میلیون دلار می‌شود. اگر تعداد کل موشک‌ها و پهپادها در هفته محاسبه شوند، هزینه پرتاب‌های هفتگی تا ۱۰۰ میلیون دلار نیز می‌تواند برسد؛ به عبارتی دیگر هر دوماه تا دوماه‌نیم یک میلیارد دلار. آمریکا برای کاستن از هزینه‌ها، تصمیم گرفته به جای اتکا به سامانه‌های پدافند هوایی، از جنگنده بهره‌گیرد. برای همین ناو ایزرتاورها به منطقه رفته است. ناوی که احتمال می‌رفت برای تهاجم به خاک یمن نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. جنگنده‌های اف-۱۸ مستقر روی ناوهای هواپیمابر دارای قابلیت‌های ویژه‌ای در شناسایی و رهگیری موشک‌های کروز و پهپاد هستند. با این حال همچنان سامانه‌های پدافند هوایی احتمالاً بخش اصلی مقابله با موشک‌ها و پهپادها خواهند بود. سالواتوره مرکزگلیانو، کارشناس نیروی دریایی و استاد دانشگاه کمپبل در کارولینای شمالی می‌گوید: «اگر حوثی‌ها

[یمنی‌ها] بتوانند با حملات پیاپی موجودی [موشک‌های پدافندی] کشتی‌ها را تخلیه کنند، کشتی جنگی ممکن است کسب‌ود مهمات برای محافظت از کشتی‌های تجاری که از آنها مراقبت می‌کند، پیدا کند.» او اضافه می‌کند: «تنها سایتی که می‌توان تسلیحات را بازگیری کرد در جیبوتی (یک پایگاه آمریکایی در شاخ آفریقا) است و این به عملیات نزدیک است.» غرب نگران است اگر یمن روی به حملات موجی با استفاده از ده‌ها پهپاد و موشک کروز علیه کشتی‌ها روی بیاورد، آنها نتوانند اقدام موثری انجام دهند. تاکنون روسیه برای حمله به مواضع ناتو در خاک اوکراین و یمن برای حمله به تاسیسات صهیونیست‌ها در فلسطین اشغالی از این نوع حملات بهره گرفته‌اند.

چرا متحدان بپیچند؟

خبرگزاری رویترز یکی از دلایل عدم تمایل متحدان آمریکایی برای پیوستن به این ائتلاف و اختلاف‌هایی دانسته که میان متحدان غربی بر سر درگیری‌ها در غزه وجود دارد. همزمان با اوج‌گیری مخالفت‌های بین‌المللی با عملیات رژیم در غزه که با واکنش‌های تند اجتماعی، سیاسی و دولتی در اروپا مواجه شده است، دولت جو بایدن با دفاع سرسختانه از تل‌آویو، در موضع خود منزوی شده است. رویترز نوشته علاوه بر اروپا، امارات و عربستان سعودی هم اعلام کرده‌اند که علاقه‌ای برای حضور در ائتلاف مذکور ندارند. عربستان سعودی تمایل ندارد آشتی با ایران را قربانی حضور در این ائتلاف کند. یمن پیش از این عربستان و امارات را تهدید کرده بود در صورت پیوستن به ائتلاف دریایی میادین نفتی‌شان مورد حمله قرار خواهد گرفت.

اروپا و کشورهای عربی که دو بخش اصلی از متحدان آمریکا هستند، دولت کوچک جیبوتی نیز که به دلیل موقعیت خود در باب‌المندب و میزبانی از پایگاه‌های عملیاتی در این محدوده دارای اهمیت است، از ائتلاف رویگردان است. دولت جیبوتی اعلام کرده حملات نیروهای یمنی در حمایت از فلسطینیان است و به همین دلیل حتی آن را محکوم نیز نمی‌کند. وزیر امور خارجه جیبوتی تاکید کرده به دلیل مشروع دانستن حملات یمن از مشارکت در ائتلاف دریایی تحت رهبری آمریکا در دریای سرخ خودداری می‌کند. بی‌این وجود وزیر امور خارجه جیبوتی گفته توقف تجارت دریایی در باب‌المندب به اقتصاد جیبوتی و کشورهای منطقه خسارت خواهد زد. موضع‌گیری جیبوتی دو نکته دیگر را نیز افشای می‌سازد. نخست آنکه کشورهای ذی‌نفع چه اقتصاد‌های بزرگ و چه مصر و جیبوتی که از تجارت دریایی درآمد دارند، حاضرند خسارات‌های اندک کنونی را به جان بخرند تا در صورت تشدید تنش‌ها، میزان این خسارات‌ها به سطح غیرقابل تحمل نرسد. همچنین احتمال دارد موضع‌گیری جیبوتی تحت تأثیر دیگر حامیانش مانند چین که با این کشور مراد و در آن پایگاه دارد، صورت گرفته باشد. چین که به ائتلاف دریایی آمریکا نیز دعوت شده بود نه‌تنها به آن پیوسته است بلکه تاکنون از انجام پذیرش درخواست حفاظت کشتی‌هایی که مورد حمله قرار گرفته‌اند نیز امتناع کرده است.

تحولات شکل‌گرفته‌نشان می‌دهد دولت‌های جهانی اقدام آمریکا در تشکیل

واشنگتن‌پست: حملات یمن قیمت کالا را در آمریکا افزایش می‌دهد

روزنامه واشنگتن‌پست گزارش داد که در پی حملات ارتش یمن به کشتی‌ها در دریای سرخ که به دلیل جنایات رژیم صهیونیستی در غزه صورت می‌گیرد، بهای کالاهای مصرفی در ایالات متحده افزایش خواهند یافت. به گزارش ایسنا، این روزنامه آمریکایی واشنگتن‌پست گزارش داد که حملات ارتش یمن باعث شده تا کشتی‌هایی که کالاهای مصرفی را از آسیا به سوی آمریکا می‌برند، ناچار به انتخاب مسیرهایی طولانی شوند. با آغاز جنایات رژیم صهیونیستی علیه فلسطینیان در غزه، ارتش یمن اعلام کرد که تمامی کشتی‌های باری و نفتکش‌هایی را که به مقصد فلسطین اشغالی حرکت می‌کنند، هدف قرار خواهد داد. نیروهای مسلح یمن هشدار داده که تا پایان جنایات رژیم اشغالگر، این حملات ادامه خواهد داشت.

جنیبش حماس در ۱۵ مهر حمله گسترده‌ای را علیه مواضع رژیم صهیونیستی در غلاف غزه آغاز کرد. تل‌آویو در پاسخ به این عملیات -که به دلیل حملات رژیم صهیونیستی به مسجدالاقصی، «طرفان الاقصی» نام گرفته- قتل‌عام مردم بی‌گناه فلسطین را آغاز کرده و از رسیدن غذا، دارو، سوخت و دیگر اقلام ضروری به ساکنان غزه جلوگیری می‌کند. در پی این حملات تا امروز دست‌کم ۲۱ هزار فلسطینی به شهادت رسیده‌اند که بیشتر آنها زن و کودک هستند. همچنین بخش اعظم نواحی شمال غزه کاملاً تخریب شده است. کشتی‌ها در حالی ناچار به اجتناب از ورود به دریای سرخ هستند که با نزدیک شدن سال نوی میلادی و چینی، شرکت‌های کشتیرانی سعی دارند قبل از شروع تعطیلات حداکثر کالای ممکن را جابه‌جا کنند. به گزارش واشنگتن‌پست، متخصصان می‌گویند هزینه اتخاذ مسیرهایی طولانی‌تر مانند آفریقای جنوبی یا کانال پاناما موجب خواهد شد تا قیمت مصرف‌کننده برای کالاهایی که از آسیا به سواحل شرقی آمریکا می‌رسند، افزایش یابد.

یک متخصص زنجیره تامین به این روزنامه گفت: «این مسیر حدود A درصد طولانی‌تر بوده و قیمت نهایی کالاها را افزایش خواهد داد. این افزایش قیمت تقریباً بر تمامی کالاهایی که در فروشگاه‌ها به چشم می‌خورد، اعمال خواهد شد؛ به غیر از مواد خوراکی، مواد خام و انرژی.» حدود ۱۲ درصد از کشتی‌های باریبری جهان از کانال سوئز و دریای سرخ می‌گذرند؛ دریایی که در میان شش کشور در آفریقا و چهار کشور در غرب آسیا واقع شده است. یکی از اهمیت‌های ویژه این دریا عبور کشتی‌های نفتکش از کانال سوئز است.

ائتلاف را اقدامی برای تشدید تنش درنظر گرفته‌اند. گام بعدی این ائتلاف که به‌طور آشکار برای توقف حملات به شکل مستقیم غیرموثر بود، می‌توانست حمله به یمن باشد. درک این موضوع از سوی دیگران باعث شد آنها از همان ابتدا رویگردانی‌شان را از جنگ نشان دهند. زوران کوسوواج در الجزیره نوشته است که کاخ سفید و پنتاگون اکنون روی ذغال‌داغ راه می‌روند. اگر آنها کاری انجام ندهند، مسیر دریای سرخ به سرعت بسته می‌شود و به اقتصاد‌های ایالات متحده، اروپا و آسیا آسیب زیادی وارد می‌کند. اگر نیمی از اقداماتی که در حال حاضر پیشنهاد می‌کنند، فقط اسکورت کاروان‌ها بدون حمله به سایت‌های موشکی در خشکی، نتواند عبور امن را تضمین کند، وجهه خود را از دست داده و در جلوگیری از رکود اقتصادی شکست خواهند خورد؛ و اگر ایالات متحده در نهایت مجبور به حمله شود، مستقیماً به تشدید تنش خطرناکی که ممکن است مهار آن دشوار باشد، کمک کرده است.

به آمریکا اعتمادی نیست

بعد از رژیم صهیونیستی، بیشترین ضربه از عملیات یمن، متوجه مصر است؛ چراکه با تغییر مسیر کشتی‌ها، درآمد مصر از کانال سوئز کاهش چشمگیری پیدا می‌کند ولی با این حال، مصر از نخستین کشورهایی بود که اعلام کرد قصد مشارکت در ائتلاف را ندارد. اما چرا دیگر کشورهای عربی و به‌خصوص امارات و عربستان به این ائتلاف نپیوستند؟ ابراهیم جلال، محقق موسسه خاورمیانه، معتقد است که دلایل متعددی برای دور ماندن عربستان سعودی و امارات از این ائتلاف وجود دارد. اولین دلیل او، «نارضایتی زیاد از ایالات متحده» و «بحران اعتماد بین شرکای استراتژیک» بوده است. از نظر او دلیل دوم، تهدید یمن برای از سرگیری حملات فرارزوی است. بنابراین به گفته جلال، عربستان سعودی و امارات «اولویت‌های ملی خود را دارند که لزوماً با موضع آمریکا همخوانی ندارد.» به عبارتی دیگر، منافع آمریکا، الزاماً به معنای منافع کشورهای عربی نیست و این تمایز باعث تصمیم متفاوت آنها شده است. او گفت که عامل سوم این است که هیچ یک از کشورها نمی‌خواهند «در دفاع از اسرائیل» عمل کنند. در نهایت، این یکی از راه‌هایی است که این کشورها به نوعی تلاش می‌کنند تا درجه‌ای از استقلال را در سیاست‌گذاری خارجی و دفاعی خود تأیید کنند. از نظر جلال تشکیل نیروی جدید یک اقدام «زیبا» و «نه یک راه حل استراتژیک» بوده است؛ «من فکر می‌کنم ما یک شکست بزرگ در معماری امنیتی در منطقه داشته‌ایم، و این فقط بازتابی از این شکست است، چه در حوزه هوایی و چه در حوزه دریایی.»

اهمیت اقدام یمن

اقدام یمن علیه کشتیرانی رژیم از دو جنبه دارای اهمیت است. نخست تحت محاصره قرار دادن صهیونیست‌ها و دوم جهانی کردن منازعه. بسیاری حتی کشورهای پیرامون فلسطین، تلاش کرده‌اند خود را از جنگ غزه جدا کنند. این وضعیت باعث شده صهیونیست‌ها برای جنایت در غزه احساس آزادی عمل کنند. با حملات یمن، همه متوجه شده‌اند اگر جنایت‌ها در غزه ادامه یابد، جهان زیان می‌کند. روزانه ۷٫۱ میلیون بشکه نفت و ۴٫۵ میلیارد فوت مکعب گاز از دریای سرخ عبور می‌کند. ۳۰ درصد از ترافیک جهانی کشتی‌های کانیتیری از این منطقه عبور کرده و به‌طور کلی ۱۰ تا ۱۵ درصد تولید ناخالص جهان به آن مربوط است. ایجاد تنش در دریای سرخ، به سرعت می‌تواند فراگیر و جهانی شود. به گزارش گاردین تاکنون ۱۰۳ کشتی حامل کانتینر مجبور شده‌اند به جای مسیر کوتاه کانال سوئز، سمت دماغه «امید نیک» رفته و قاره آفریقا را دور بزنند. این مسیر که ۶۰۰۰ مایل دریایی دوتر است بین دو تا چهار هفته زمان انتقال را طولانی‌تر می‌کند. شبکه سی‌ان‌بی‌سی گزارش داده است ارزش محموله‌هایی که مسیر دوتر را انتخاب کرده‌اند، ۳۵ میلیارد دلار است. دوتر شدن مسیر تا ۱۵ درصد هزینه‌های انتقال را افزایش می‌دهد اما این تنها هزینه افزایش یافته نیست بلکه مسیر طولانی‌تر یا استفاده از همان مسیر دریای سرخ منضمّن نرخ‌های بالاتر بیمه و ریسک آسیب به خدمه است.

معنای تحولات

اگر متحدان آمریکا به ائتلاف نپیوندند یعنی طرفدار فشار به رژیم صهیونیستی برای پایان به جنگ هستند. ائتلاف دریایی آمریکا قرار بود فشارها به محور مقاومت را افزایش دهد تا با کاهش فشارها بر رژیم، تل‌آویو بتواند جنگ در غزه را ادامه دهد. تحولات جدید اما نشان می‌دهد دولت‌های جهان، راهکار دیگری را در پیش خواهند گرفت.

محور مقاومت اعلام کرده شرط کاهش یا پایان اقداماتش علیه رژیم، پایان جنایت‌ها علیه نوار غزه و صدور اجازه انتقال کالا برای ساکنان است. این موضوع توسط آمریکا رد شد اما متحدان آمریکا نشان داده‌اند موافق چنین معامله‌ای هستند.